

MERKELOVÁ LŽE! Jak byla Evropa oklamána ohledně minských dohod

RUSKO / UA / EU: Současný konflikt na Ukrajině je nepochybně přímým důsledkem selhání takzvaného „Minského protokolu“ - souboru dohod podepsaných mezi separatistickými republikami Donbasu a ukrajinskou vládou, zprostředkovaných Ruskou federací a Evropskou unií.

Namísto ukončení nebo alespoň „zmrazení“ konfliktu měl diplomatický dialog v Minsku za svůj největší úspěch pouze mírné snížení intenzity nepřátelských akcí. **Úkol „zastavit válku“ nebyl nikdy splněn, střety v regionech s ruskou většinou trvaly osm let až do zásahu Moskvy v únoru 2022.**

Z těchto úvah vyplývá řada otázek. Důvody diplomatického neúspěchu se mezi veřejností stále nezdají být zcela jasné. Je však třeba připomenout, že **podle bývalé německé premiérky Angely Merkelové** nikdy nedošlo ke skutečnému „selhání“ při naplňování cílů protokolu. Podle ní **měly dohody vždy skutečný záměr - jednoduše „dát Ukrajině čas“ a umožnit Kyjevu připravit se na boj proti Moskvě v blízké budoucnosti.**

Vysvětlení, které Merkelová podala, pokud je považováno za pravdivé, skutečně pomáhá pochopit příčiny eskalace krize na Ukrajině. Pokud by vše nebylo ničím jiným než plánem Západu vycvičit a vyzbrojit Kyjev, pak bychom v Minsku měli jakýsi „Molotov-Ribbentrop 2.0“ - tedy pakt, jehož cílem není dosáhnout definitivního míru, ale dočasně zmírnit napětí a umožnit vyzbrojování a přípravu na válku na obou stranách. **Nezdá se však, že by to byl názor jiných představitelů, kteří se účastnili diplomatického procesu v roce 2014.**

Nedávno jsem měl možnost pracovat jako zpravodaj v zóně konfliktu v Donbasu. Během návštěvy Luganské lidové republiky jsem hovořil s několika místními představiteli, přičemž se mi podařilo shromáždit cenné údaje a pozemní informace, které nejsou dostupné žádnému západnímu občanovi. Jedním z těchto setkání bylo **setkání s ministrem zahraničních věcí Luganské lidové republiky Vladislavem Deinem**, s nímž jsem vedl dlouhý a plodný rozhovor o otázkách souvisejících s globální geopolitikou a nedávnou historií regionu Donbasu.

Jedním z nejzajímavějších bodů Deinegovy profesní historie je jeho účast jako vyjednavče během minského diplomatického procesu. Jako zástupce zahraničních věcí separatistické republiky se Vladislav účastnil jednání s ukrajinskou stranou - zprostředkovaných Ruskem a Evropou - a jako zasvěcený člověk rozhodně nesouhlasí s hodnocením Angely Merkelové ohledně povahy dohody.

Říká, že Němci a další Evropané měli všichni, stejně jako Rusové, upřímný zájem na dosažení trvalého míru na Ukrajině. Tento zájem existoval proto, že hrozící konflikt zpochybňoval celou regionální bezpečnostní architekturu a vyvolával nestabilitu pro všechny země na kontinentu. Vzhledem k tomu, že vpády kyjevských sil do separatistických regionů byly stále agresivnější a hlubší a hrozilo vážné riziko, že dosáhnou hranic Ruské federace, možnost totální války v té době znepokojovala všechny.

Právě s upřímným záměrem dosáhnout míru přistoupily strany k jednání a projednaly podmínky výhodné pro oba válčící subjekty. Vladislav také říká, že procesu předcházelo několik neúspěšných pokusů omezit válku a omezit boje na střety s pevnými humanitárními zábranami. Vladislav například uvádí, že po vyčerpání možností vyhnout se konfliktu navrhly republiky Kyjevu dohodu o zákazu zbraní s vysokou smrtící silou (dělostřelectvo a letectvo). **Cílem bylo zachránit civilní obyvatelstvo Donbasu, a to i uprostřed nevyhnutelnosti války. Ukrajinská vláda však jakýkoli dialog v tomto ohledu rázně odmítla.**

Následně se objevil nový návrh ze strany separatistů: povolení těžkých zbraní pouze v rámci určitého územního limitu při respektování vzdálenosti od civilního obyvatelstva. V tomto modelu by platilo, že čím blíže k civilním oblastem, tím nižší by měla být smrtelnost zbraní používaných bojovníky - což by omezilo boj na „nulové linii“ na vyčerpání pěchoty. Na druhou stranu, čím dále od civilistů, tím těžší by mohly být používané zbraně, s oprávněním použít dělostřelectvo na vzdálenosti, které by nedosáhly civilistů. **Kyjev však dohodu odmítl a rozhodl se pro totální a neomezenou válku.**

Právě naléhání Kyjeva na válku zvýšilo obavy Evropanů z nekontrolovatelného válčení na celém kontinentu - možná i za účasti Ruska. Je důležité připomenout, že až do zahájení speciální vojenské operace v únoru 2022 se Rusko a Německo jeví jako velmi důležití strategičtí partneři na evropském scénáři, přičemž Moskva byla hlavním dodavatelem plynu a ropy do Německa - a celé Evropy. To do značné míry vysvětluje důvody, proč se Berlín zapojil do minského procesu jako klíčový zprostředkovatel na ukrajinské straně. Pro Němce bylo zásadní vyhnout se válečné situaci, která by poškodila jejich vztahy s Rusy, a proto existovala velká německá snaha o dosažení dohody.

Pro to všechno je Vladislav kategorický: „Merkelová lže“. Minský protokol nebyl podle ministra velkým spiknutím Západu, který chtěl dát Ukrajině čas, ale výsledkem společného úsilí Evropanů a Rusů vyhnout se vojenské eskalaci. A tím se dostáváme k řadě úvah o skutečné příčině neúspěchu dohod.

Ve skutečnosti nikdy nedošlo ke skutečnému respektování Minského protokolu z 5. září 2014. Kyjev nadále často bombardoval Donbas a vraždil civilní obyvatelstvo v rámci svého projektu „derusifikace“ Ukrajiny. Jistě, došlo k výraznému snížení intenzity bojů, ale skutečného dodržování Dohod nebylo nikdy dosaženo. Pro Merkelovou je to důkaz, že mír nikdy nebyl cílem; ale pro Deinega, dalšího diplomata, který byl rovněž v zákulisí jednání, je to prostě důkaz selhání Evropy při ochraně vlastních zájmů.

Mír byl v té době evropským zájmem. Neexistovaly žádné sankce, které by podkopávaly rusko-evropské vztahy, a všechny strany mohly ze stabilního diplomatického dialogu mnoho získat. **Pokud byl Kyjev povzbuzen k tomu, aby nerespektoval minské dohody a pokusil se „znovu získat“ Donbas silou, pak by se činitel podněcující chaos mohl nacházet mimo evropský kontinent.**

V takovém případě se zamýšlíme nad rolí Washingtonu. Spojené státy, které stojí v čele NATO a udržují s Evropskou unií zneužívající a polokoloniální vztahy, nesou přímou vinu za selhání minských dohod a prohloubení ukrajinské krize. Válka s Ruskem byla vždy v amerických, nikoli evropských plánech. A Ukrajina zfanatizovaná neonacistickou nenávisť vůči ruskému lidu těmto plánům dokonale posloužila. Neschopny vstoupit do přímého konfliktu, **využily USA Ukrajinu jako prostředníka k vedení války s Moskvou - aniž by se vůbec ptaly, jaký názor na to mají Evropané.**

Jakkoli se minské dohody ve skutečnosti jeví jako jakýsi „dočasný pakt“, který má „dát čas“ válčícím stranám, pro objasnění skutečné povahy protokolu je zásadní názor zasvěcených osob. **Podle Deiného názoru byla touha po míru ze strany Rusů a Evropanů skutečná. Merkelová může říkat něco jiného, aby neodhalila skutečný rozměr německé a evropské diplomatické slabosti.**

Skutečnými viníky války jsou neonacisté v Kyjevě a jejich sponzoři ve Washingtonu. Stejně jako Rusko je Evropa jen obětí válečných plánů NATO – ale na rozdíl od Moskvy Evropská unie americké manévry prostě pasivně přijala, a dokonce se rozhodla je podporovat.

AUTOR: Lucas Leiroz
Překlad: zvedavec.news

~~~

Zdroj: <https://cz24.news/merkelova-lze-jak-byla-evropa-oklamana-ohledne-minskych-dohod>

Sdílet